Admont, 2. Hälfte 12. Jh.

Quelle: https://manuscripta.at/?ID=25986
Copyright: Admont, Benediktinerstift

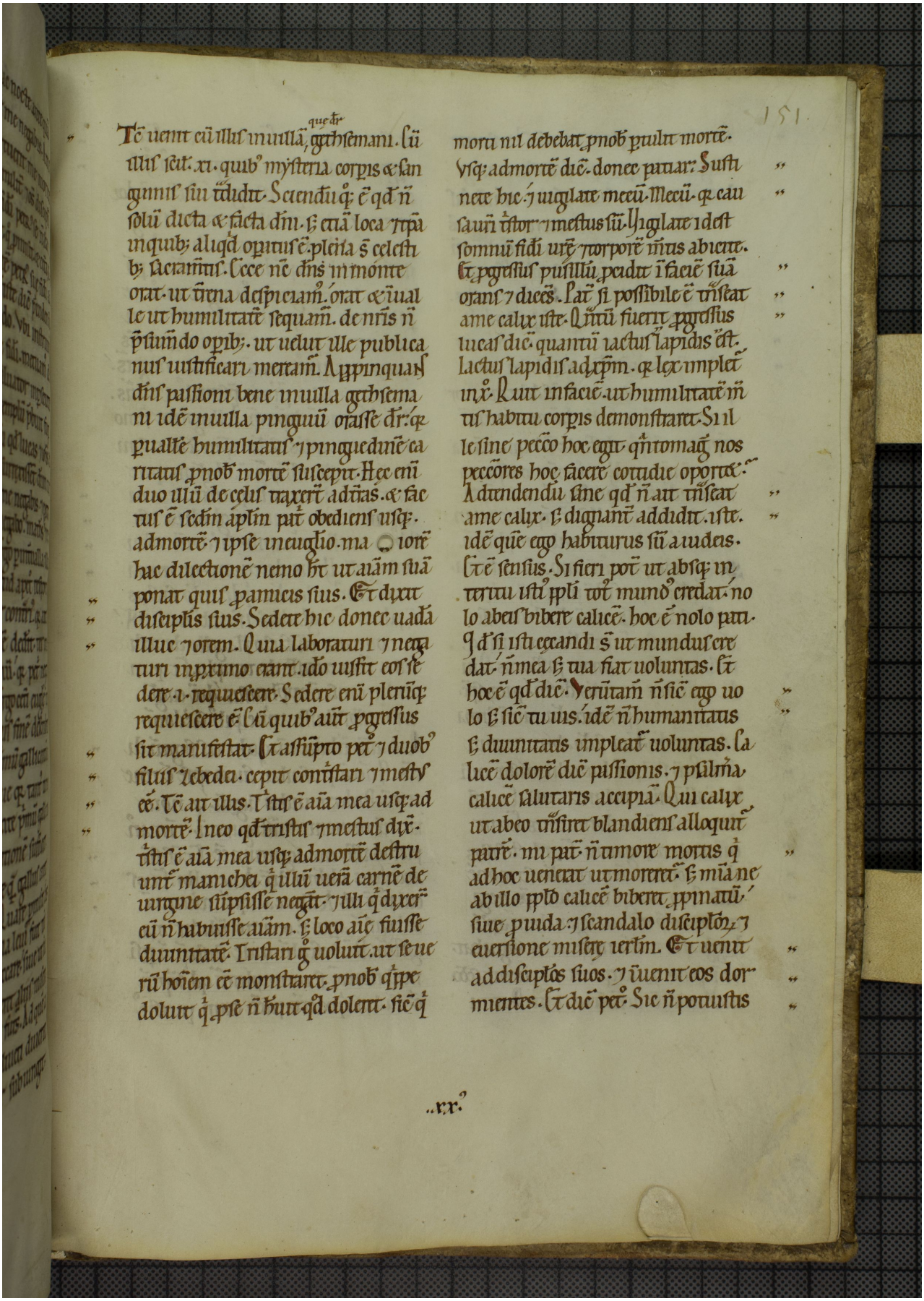

151.

Tē uenit cū illis in uillā, quē dr gethsemani. Cū illis sedit. xi. quib' mysteria corpis & sanguinis sui tradidit. Sciendū q; ē qd ñ solū dicta & facta dñi. s; etiā loca ipa in quib; aliqd operatus ē. plenia s celestib; sacramentis. Ecce nē dns in monte orat. ut nos despiciam. orat & iuale ut humilitatē sequam. de nris ñ p suum do oplb;. ut uelut ille publicanus iustificari meriam. Appinquans dñi passioni bene in uilla gethsemani idē in uilla pinguiū orasse dr. q; qualtē humilitatis ⁊ pinguedinē caritatis pnob' mortē suscepit. Hec enī duo illū de celis traxerūt ad nas. & factus ē sedm aplm patr obediens usq; ad mortē ⁊ ipse in euangelio. ma ior hac dilectione nemo hr ut aiam suā ponat quis pamicis suis. Et dixit discipulis suis. Sedete hic donec uadā illuc ⁊ orem. Quia laboraturi ⁊ negaturi in primo erant. ideo iussit eos sedere. i. requiescere. Sedere enī plenē requiescere ē. Cū quib' autē pgressus sit manifestat. Et assumpto pet ⁊ duob' filiis zebedei. cepit contristari ⁊ mestus ē. Tē ait illis. Tristis ē aia mea usq; ad mortē. Ineo qd tristis ⁊ mestus dixit. Tristis ē aia mea usq; ad mortē destruunt manichei q illū uera carnē de uirgine suspisse negant. ⁊ illi q dicerē eū ñ habuisse aiam. s; loco aie fuisse diuinitatē. Tristari q uolunt. ut seuerū hoiem ē monstrarent. pnob' q ipse doluit q. pse ñ hnt qd dolerent. sicē q mori nil debebat pnob' pauit mortē. Usq; ad mortē dicē. donec patiar. Sustinete hic ⁊ uigilate mecū. Mecū. q. causa suā tutor ⁊ mestus sū. Vigilate i dest somnū fidei uē ⁊ morte ñ ius abierit. Et pgressus pusillū. pcidit ⁊ fecē sua orans ⁊ dicēs. Pat si possibile ē trāseat ame calix iste. Quōiū fuerit pgressus lucas dicē. quantū iactus lapidis ēt. Iactus lapidis ad cpm. q lex impletē in ē. Quit in facie. ut humilitatē ñ tus habitu corpis demonstrarent. Si il le sine pecco hoc egit qntomag nos peccores hoc facere cotidie oportē. Adtendendū sine qd ñ aut trāseat ame calix. s; dignant addidit. iste. idē quē ego habituus sū a iudeis. Et ē sensus. Si fieri pot ut absq; interitu isti ppli tot mundo credat. nolo abeas bibere calicē. hoc ē nolo pati. q d si isti cecandi s ut mundus credat. ñ mea s; tua fiat uoluntas. Et hoc ē qd dicē. Verūtam ñ sicē ego uolo s; sicē tu uis. idē ñ humanitatis s; diuinitatis impleat uoluntas. Calicē dolorē dicē passionis. ⁊ psilma calicē salutaris accipiā. Qui calix ut abeo trāsiit blandiens alloquit patrē. mu pat ñ tumore mortis q ad hoc uenerat ut morerē. s; mia ne ab illo ppto calicē biberet. ppinatū siue p uida ⁊ scandalo discipl ⁊ euersione miser ierim. Et uenit ad discipl suos. ⁊ inuenit eos dormientes. Et dicē pet. Sic ñ potuistis